

Елайджа - Номер сім

Перший і останній

Jeff Pippenger

2023-10-07

Ми визначаємо 1863 рік як останню випробувальну точку в серії випробувань, започаткованих під час Великого розчарування 1844 року. Наш перший аргумент полягає в тому, що мілеритський рух завершився, коли Церква адвентистів сьомого дня була юридично зареєстрована урядом Сполучених Штатів саме того року. Рух, який у пророчому сенсі розпочався 1798 року, завершився 1863-го.

Натхнення повідомляє нам, що коли 11 вересня 2001 року зійшов могутній ангел з вісімнадцятого розділу Об'явлення, ця подія була прообразно представлена в русі міллеритів, коли зійшов ангел десятого розділу Об'явлення. Рух міллеритів розпочався у час кінця в 1798 році, коли було знято печатку із видіння над річкою Улай у восьмому та дев'ятому розділах книги Даниїла. Рух ста сорока чотирьох тисяч розпочався у час кінця в 1989 році, коли було знято печатку із видіння над річкою Хіддекел в останніх трьох розділах книги Даниїла.

Обидва часи кінця розпочали поступове відокремлення колишнього вибраного народу від тих, хто належав до руху в їхніх відповідних історіях. Коли головне правило кожної історії було публічно підтвержене, зійшов ангел кожної відповідної історії. Вістка, рух і вісник були знаряддями, які Господь використовував у кожній відповідній історії, щоб викрити гріх колишнього вибраного народу, бо, як учив Христос про Своє діло, якби Він не прийшов, придирливі юдеї історії не мали б гріха. Вісник, вістка і рух були знаряддями суду, які поклали на колишній вибраний народ відповідальність за відкинення прогресивного світла їхніх відповідних історій, а коли ангел зійшов, це означало, що процес суду над колишнім завітним народом розпочався. Знаряддя суду визначається тоді, коли пророки, що представляють ту історію, з'їдають вістку, дану їм Господом. Коли вони з'їдають цю вістку, вони тоді несуть її до колишнього вибраного народу, який змальовано як твердоший і бунтівний народ, що не послухає і не навернеться. Щойно ангел зійде і вістка буде з'їдена, починається суд над бунтівним народом.

Ми застосовуємо процес суду давнього Ізраїлю, як показано у книзі Числа, до історії міллеритського руху і, зрештою, застосовуємо цей випробувальний процес до руху ста сорока чотирьох тисяч. Символіку числа «десять» слід визначати за контекстом уривка, у якому воно вживається.

Послідовність десяти випробувань починається з розчарування — або біля Червоного моря для стародавнього Ізраїлю, або 22 жовтня 1844 року для міллеритів. Сестра Вайт визначає «віхові» істини, які були відкриті в той час, починаючи з того, що вона називала «спливом часу». Для євреїв розчаруванням була загроза війська фараона. Невіра євреїв у Божу силу

виявилася в їхньому страху перед військом їхніх ворогів, так само, як і під час десятого, остаточного випробування. Ісус показує кінець від початку, тож страх перед велетнями в Обітованій землі, на який вказали десять розвідників, був тим самим страхом, що також спричинив їхнє розчарування біля Червоного моря. Десятим і остаточним випробуванням для міллеритського руху було пророцтво про час, як і 22 жовтня 1844 року.

Велике розчарування в процесі послідовних випробувань міллеритської історії позначило початок історії, для якої яким прообразом було визволення стародавнього Ізраїлю з Єгипту. Починаючи від Червоного моря, розпочалася серія з десяти випробувань, і останнє випробування відображало перше. «Минання часу» під час великого розчарування було спричинене неправильним розумінням часового пророцтва. Останнє випробування для духовного Ізраїлю буде таким самим, як перше. У 1863 році керівники буквального Ізраїлю вирішили повернутися до біблійної методології тих, кого вони щойно назвали дочками Риму, і відкинули, або, можна сказати, неправильно зрозуміли найдовше часове пророцтво в Біблії. Кінець десяти випробувань у буквальному й духовному Ізраїлі віддзеркалював початок. І наприкінці в обох випадках бунтівники виявили бажання повернутися туди, звідки їх щойно визволили.

Коли лаодикійський адвентизм відкинув «сім разів» Левіта 26, він створив пророчу дилему, якої не передбачив. Донині вони не змогли розв'язати цю дилему, хоча у спробі це зробити пропонують розмаїття страв з байок. Дилема міститься у вірші, який Сестра Вайт визначає як фундамент і центральний стовп адвентизму.

Писання, яке понад усі інші було і підвалиною, і центральним стовпом адвентної віри, — це твердження: «До двох тисяч і трьохсот днів; тоді святилище буде очищене». [Даніїла 8:14.] Велика боротьба, 409.

Адвентизм має багато чого сказати щодо чотирнадцятого вірша, але він ніколи не звертається до самого першого спостереження, яке слід зробити щодо цього вірша. Це спостереження полягає в тому, що чотирнадцятий вірш є «відповіддю». Відповідь не має сенсу, якщо вона не містить питання, яке викликає цю відповідь. Тринадцятий вірш не можна логічно, граматично чи розумно відокремлювати від чотирнадцятого, адже тринадцятий вірш — це питання, а чотирнадцятий — відповідь.

Питання, коли його правильно й неупереджено подано, надає чотирнадцятому віршу зовсім іншого значення, ніж те, чого навчає адвентизм. Це не означає, що чотирнадцятий вірш не є «основою та центральним стовпом адвентної віри», бо він є. Це означає, що коли адвентизм у 1863 році неправильно зрозумів і відкинув «сім разів», він не зміг повністю визначити, що насправді означає чотирнадцятий вірш. У Писанні напівправда — не правда. Правильно зрозуміле питання тринадцятого вірша вимагає визнання пророцтва, яке позначає очищення святилища, що було потоптане, а також визнання пророцтва, яке позначає попірання війська. Пророцтво про 2300 років стосується 'святилища', а пророцтво про 2520 років стосується 'війська'.

Щоб розглянути взаємозв'язок двох віршів, потрібне тривале дослідження, яке я наразі не маю наміру проводити в цих статтях. Ці питання неодноразово розглядалися протягом років і їх можна знайти в серії «Таблиці Аваккума». Я все ще розглядаю символізм Іллі й хочу спершу завершити виклад тих істин.

Вільям Міллер був Іллею початку адвентизму, і його першим відкриттям були сім часів із двадцять шостого розділу Левита, тож відкидання тієї істини у 1863 році було відкиданням звістки Іллі. На цьому етапі я розглядаю ознаку Альфи й Омеги, яка ототожнює кінець із початком. Остаточне випробування для стародавнього Ізраїлю було відображене в першому випробуванні. Обидва випробування виражають страх, що язичницькі народи були могутнішими за Бога. Десяте випробування, будучи за суттю однаковим, виявилось набагато більш бунтівним, ніж перше, бо історія Божої перемоги в першому випробуванні мала б сформувані в бунтівниках тверду впевненість. Вони виявили своє відкидання Бога, попри значно більше свідчень Його сили, ніж мали біля Червоного моря. Адвентизм міллеритів до 1863 року вже пояснював, чому велике розчарування було могутнім Божим діянням, але вони все ж вирішили обрати ватажка й повернутися до Єгипту та відкинути звістку, яку Даниїл називає «клятвою» Мойсея, що була представлена Іллею.

Замість того, щоб витратити час на виклад доказів дійсності семи часів як пророцтва про час, я маю намір скористатися простою логікою, щоб іншим способом довести його дійсність. Для руху, що почався 1798 року, остаточне випробування 1863 року також становило б остаточне випробування для руху могутнього ангела з вісімнадцятого розділу Об'явлення. Натхнення дуже ясно вказало, яким є останнє випробування для обох рухів.

"Сатана ... постійно нав'язує фальшиве — щоб відвести від істини. Останнім обманом Сатани буде звести нанівець свідчення Духа Божого. 'Де немає видіння, народ гине' (Притчі 29:18)." Вибрані послання, книга 1, 48.

Немає чесного способу розглядати твори Еллен Уайт і стверджувати, що вона не підтримувала повною мірою «сім разів» із двадцять шостої глави книги Левіт. Сестра Уайт, як ми вже зазначали в цих статтях і що добре задокументовано в серії під назвою «Таблиці Авакума», прямо повідомляє нам, що Бог керував і таблицею 1843 року, і таблицею 1850 року. Вона прямо навчав, що ті дві таблиці були сповненням другого розділу книги Авакума. Обидві таблиці визначають «сім разів» із двадцять шостої глави книги Левіт як центральну точку свого графічного макета. В обох таблицях у центрі пророчої лінії «семи разів» знаходиться хрест Христа.

Разом із її схваленням двох таблиць Авакума вона неодноразово зазначала, що ми маємо й надалі проголошувати вістку, яка звучала з 1840 по 1844 рік, і кожен адвентистський історик, який розглядає, як міллерити поширювали проголошувану ними вістку, зазначає, що вони використовували діаграму 1843 року. Вона не лише схвалює вістки, представлені на цих діаграмах, і радить Божому народові й надалі подавати ті самі вістки, що були представлені в тій історії, але й наводить численні уривки, де застерігає, що ці вістки зазнаватимуть нападів упродовж усієї історії Божого залишку. Застерігаючи про ці напади,

вона неодноразово вказує, що це завдання Божих сторожів — захищати ті самі істини.

Якщо діаграми неправильні, то й послання, які вони графічно відображають, неправильні. Якщо послання, яке міллеріти проголошували з 1840 по 1844 рік, було неправильним, то неодноразове твердження Еллен Вайт, що послання міллеритів було основою, також є неправильним. Якщо ті послання були неправильними, то її неодноразові настанови й надалі представляти ті самі істини є хибними. Якщо послання міллеритів не представляє підвалин, які слід було зберігати й охороняти від сатанинських нападів, то ті настанови також є помилковими. Дійти висновку, що всі ці питання, пов'язані з посланням Іллі того історичного періоду, є помилковими, — це чітко продемонструвало б, що Еллен Вайт була лжепророчицею.

Сучасний адвентизм і досі навчає на своїх семінарах з книги Об'явлення, що церква останку володітиме Духом пророцтва, який є свідченням Ісуса, але вони, звісно, не повідомляють тим, кого намагаються залучити до членства в церкві, що вони цілковито відкидають схвалення та застереження Еллен Уайт, пов'язані з тими ранніми основоположними істинами та історією. Що означає для вас наведений нижче уривок?

"Нам нема чого боятися за майбутнє, хіба якщо ми забудемо шлях, яким Господь вів нас, і Його вчення у нашій минулій історії." Нариси життя, 196.

У 1863 році міллеритський рух дійшов висновку і зареєструвався як юридична особа в органах державної влади, які зрештою мали сформувати образ папству, що, за визначенням Еллен Уайт, є поєднанням церкви з державою.

У нинішніх рухах у Сполучених Штатах, спрямованих на забезпечення державної підтримки для церковних установ і звичаїв, протестанти йдуть слідами папістів. Ба більше, вони відчиняють двері для того, щоб Папство знову здобуло у протестантській Америці верховенство, яке воно втратило у Старому Світі. Велика боротьба, 573.

Виходячи з припущення, що юридичний зв'язок з урядом був частиною необхідних умов для організації, у час, коли молодь нації призивали на війну — криваву баню, відому як Громадянська війна, рух міллеритів завершився. У 1863 році як друкованою статтею, так і новою таблицею Церква адвентистів сьомого дня відкинула пророцтво про рабство, яке Даниїл називає присягою Мойсея. У 1850 році Господь повелів Своему народові зробити другу таблицю Авакума і виправити помилку, над якою Він тримав Свою руку, на таблиці 1843 року. Таблиця, наказана в 1850 році, повністю виконала своє призначення, бо Еллен Вайт сказала, що бачила, "що Бог був у виданні цієї таблиці", водночас зазначивши, що на таблицю 1850 року вказано у другому розділі книги Авакума.

Мета таблиці 1850 року була такою самою, як і таблиці 1843 року. Вона мала бути євангелізаційним засобом для представлення вістки третього ангела вмираючому світові. У 1863 році цю вістку було відкинуто. Процес випробування, який типологічно відображений процесом, що розпочався біля Червоного моря, почався з часового пророцтва, яке вказує на святиню, що мала бути потоптана, у тринадцятому вірші восьмого розділу книги Даниїла, і

завершився часовим пророцтвом, яке вказує на військо, що мало бути потоптане, у тринадцятому вірші восьмого розділу Даниїла.

Тоді я почув, як один святий говорив, і інший святий сказав тому певному святому, що говорив: Доки триватиме видіння про щоденну жертву та переступ спустошення, щоб і святиню, і військо віддати на потоптання? І сказав він мені: До двох тисяч трьохсот днів; тоді святиня буде очищена. Даниїла 8:13, 14.

Процес випробування, який розпочався 22 жовтня 1844 року, має підпис Альфи й Омеги. Початком того процесу випробування було часове пророцтво, яке представляло святиню, яку мали потоптати. Це було пророцтво, що принесло велике світло, коли сповнилося. Процес випробування, який завершився 1863 року, має підпис Альфи й Омеги. Завершенням того процесу випробування було часове пророцтво, яке представляло воїнство, яке мали потоптати. Це було пророцтво, покликане дати велике світло, коли сповниться. Це було часове пророцтво, представлене Іллею тієї історії, і коли його відкинули та відклали убік, воно породило велику темряву.

І це осуд, що світло прийшло у світ, а люди більше полюбили темряву, ніж світло, бо їхні діла були злі. Івана 3:19.

Логіка, якою я маю намір завершити цю статтю, — саме та, про яку я вже згадував. Чи схвалив Бог через Еллен Вайт діаграми 1843 і 1850 років?

«Мені було показано, що діаграма 1843 року була спрямована рукою Господа і що її не слід змінювати; що числа були такими, як Він хотів; що Його рука була над нею й приховала помилку в деяких числах, так що ніхто не міг її побачити, доки Його рука не була віднята». Ранні твори, 74.

«Я побачив, що Бог був у виданні таблиці, здійсненому братом Ніколсом. Я побачив, що в Біблії є пророцтво про цю таблицю, і якщо ця таблиця призначена для Божого народу, якщо вона достатня для одного, то достатня й для іншого; а якщо комусь потрібна нова таблиця, намальована у більшому масштабі, то вона так само потрібна всім». Публікації рукописів, номер 13, 359; 1853.

Чи схвалив Бог через Еллен Вайт звістку, яку міллерити проповідували в період з 1840 по 1844 рік?

"Бог не дає нам нової вістки. Ми повинні проголошувати ту вістку, яка у 1843 і 1844 роках вивела нас із інших церков." Review and Herald, 19 січня 1905 р.

"Бог велить нам віддати наш час і сили справі проповіді людям тих вістей, які сколихнули чоловіків і жінок у 1843 і 1844 роках." Рукописне видання, № 760.

Усі послання, дані у 1840–1844 роках, мають нині бути проголошені з силою, бо багато людей втратили орієнтири. Ці послання мають бути донесені до всіх церков.

Христос сказав: «Блаженні ваші очі, бо вони бачать; і ваші вуха, бо вони чують. Бо істинно кажу вам, що багато пророків і праведників бажали побачити те, що ви бачите,

та не побачили; і почути те, що ви чуєте, — та не почули» [Матвія 13:16, 17]. Блаженні ті очі, що бачили те, що було побачене в 1843 і 1844 роках.

"Звістка була дана. І не слід зволікати з повторним проголошенням звістки, бо знаки часу сповнюють; завершальна праця має бути виконана. Велика праця буде звершена за короткий час. Незабаром за Божим призначенням буде дана звістка, що переросте у гучний клич. Тоді Даниїл постане у своїй долі, щоб дати своє свідчення." Видання рукописів, том 21, 437.

Істини, які ми отримали в 1841, 42, 43 і 44 роках, тепер мають бути вивчені й проголошені. Вістки першого, другого і третього ангелів у майбутньому будуть проголошені гучним голосом. Вони будуть звіщені з ревною рішучістю і в силі Духа. Випуски рукописів, том 15, 371.

«Ми розуміємо теперішню слабкість і незначність цієї праці. Ми маємо досвід. Виконуючи працю, яку доручив нам Бог, ми можемо з довірою йти вперед, будучи впевнені, що Він буде нашою силою. Він буде з нами у 1906 році, як Він був з нами у 1841, 1842, 1843 і 1844 роках». Повідомлення Лома-Лінди, 156.

"Ті, хто є вчителями та керівниками в наших установах, повинні бути міцними у вірі та в засадах вістки третього ангела. Бог хоче, щоб Його народ знав, що ми маємо цю вістку такою, як Він дав її нам у 1843 і 1844 роках." Бюлетень Генеральної Конференції, 1 квітня 1903 року.

"Надійшло попередження: не можна допустити нічого, що порушить підвалини віри, на яких ми будемо відтоді, як це послання прийшло в 1842, 1843 і 1844 роках. Я була в цьому посланні, і відтоді я стою перед світом, вірна світлу, яке Бог дав нам. Ми не маємо наміру сходити з цієї платформи, на яку були поставлені наші ноги, коли день у день ми шукали Господа щирою молитвою, просячи світла. Хіба ви думаєте, що я могла б відмовитися від світла, яке Бог дав мені? Воно має бути як Скеля віків. Воно провадить мене відтоді, як його було дано." Review and Herald, 14 квітня 1903 р.

Чи попереджав Бог через Еллен Вайт Свій народ, щоб той захищався від нападів, які підірвали б істини історії міллеритів?

"Великі віхи істини, що показують нам наше місце в пророчій історії, слід ретельно охороняти, щоб їх не зруйнували й не замінили теоріями, які принесуть радше замішання, ніж справжнє світло." Вибрані вісті, книга 2, 101, 102.

"Сьогодні сатана шукає можливостей повалити віхи істини — пам'ятники, що були поставлені вздовж шляху; і нам потрібен досвід літніх працівників, які збудували свій дім на міцній скелі, які, попри погану славу так само, як і добру, залишалися вірними істині." Євангельські працівники, 104.

Бог ніколи не залишає світ без чоловіків, які можуть розрізнити добро і зло, праведність і неправедність. Бог має чоловіків, яких Він призначив стояти на передовій битви в часи надзвичайних обставин. Під час кризи Він підніме чоловіків, як у давнину. Молодим чоловікам буде велено поєднатися зі старшими стягоносцями, щоб вони були зміцнені й

навчені досвідом цих вірних, які пройшли через так багато боротьб, і до яких через свідчення Свого Духа Бог так часто промовляв, вказуючи правильний шлях і засуджуючи неправильний. Коли постають небезпеки, що випробовують віру Божого народу, ці піонери-працівники мають розповідати про досвід минулого, коли приходили саме такі кризи, коли істину ставили під сумнів, коли вносилися дивні погляди, що не походили від Бога.

"Досвід тих літніх працівників потрібен тепер; бо Сатана пильнує кожну нагоду, щоб звести нанівець старі віхи — пам'ятники, які були поставлені вздовж шляху." Review and Herald, 19 листопада 1903 р.

У 1863 році міллеритський рух закінчився тим, що відкинув першу істину, до розуміння якої був приведений Ілля тієї історії. Його останнє випробування ґрунтувалося на двох віршах у восьмій главі книги Даниїла, які вказують на попирання святині та воїнства. Світло святині було відкрите на першому з десяти випробувань, а темрява була наведена на воїнство на останньому з десяти випробувань.

Одне є певним: ті Адвентисти сьомого дня, які стануть під стяг Сатани, передусім перестануть вірити застереженням і докорам, що містяться у Свідченнях Божого Духа.

Заклик до більшої посвяти й святішого служіння вже звучить і звучатиме надалі. Дехто, хто нині висловлює поради Сатани, отямиться. Є й такі, що обіймають важливі посади довіри, але не розуміють істини для цього часу. Їм слід донести цю вістку. Якщо вони її приймуть, Христос прийме їх і зробить їх співробітниками разом з Ним. Але якщо вони відмовляться почути цю вістку, то стануть під чорне знамено Князя Темряви.

Мені доручено сказати, що дорогоцінна істина для цього часу все ясніше й ясніше відкривається людським розумом. В особливому сенсі чоловіки й жінки мають їсти плоть Христа і пити Його кров. Розуміння розвиватиметься, бо істина здатна до постійного розширення. Божественний Творець істини входить у все тісніше й тісніше спілкування з тими, хто прямує далі, щоб пізнати Його. Коли Божий народ приймає Його слово як хліб небесний, вони знатимуть, що Його прихід приготований, як ранок. Вони отримують духовну силу, як тіло отримує фізичну силу, коли споживається їжа.

Ми навіть наполовину не розуміємо Господнього задуму у виведенні синів Ізраїлевих з єгипетського рабства та проведенні їх через пустелю у Ханаан.

Коли ми збираємо божественні промені, що сяють з євангелія, ми матимемо ясніше розуміння юдейської економії та глибшу оцінку її важливих істин. Наше дослідження істини ще не завершено. Ми зібрали лише кілька променів світла. Ті, хто щодня не вивчає Слово, не розв'яжуть проблем юдейської економії. Вони не зрозуміють істин, яких навчає храмове служіння. Божа справа гальмується мирським розумінням його великого плану. Майбутнє життя розкриє значення законів, які Христос, перебуваючи у стовпі хмари, дав своєму народові. Сполдинг і Маган, 305, 306.

Ми продовжимо розгляд символізму Іллі у зв'язку з 1863 роком у наступній статті.

